

MARTINA COLE

DOBRY ŽIVOT

MARTINA
COLE

DOBRY
ZIVOT

2016

Copyright © 2014 by Martina Cole
Translation © 2016 by Hana Čapková
Cover design © 2016 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena či šířena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv.

Z anglického originálu GOOD LIFE,
vydaného nakladatelstvím Headline, Londýn 2014,
přeložila Hana Čapková
Odpovědná redaktorka: Karin Lednická
Jazyková redaktorka: Petra Biache
Korektura: Milena Nečadová
Sazba písmem Minion Pro: Rajka Marišinská a Jiří Ryška
Obálka: Rajka Marišinská
Vydání první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v únoru 2016

ISBN 978-80-7498-083-1

*Mé krásné vnučce Natalii Whitesideové,
babiččině malé беруše.*

*Díky Ivonne a Osmanovi – byli jste naprosto skvělí.
P.S. Měla jsem to být já. Žádné kravaty, prosím!
Pro Canima Boo.*

PROLOG

Láska je velmi skutečná, jednou to poznáš, ale má jednoho nepřítele, a tím je život.

Jean Anouilh

Jenny se probudila brzy. Dlouho ležela v posteli a vychutnávala si teplo, když vtom si vzpomněla, proč cítí takový neklid. Právě nastal ten dlouho očekávaný den. Konečně přišel a ona vůbec netušila, co jí přinese. Co od něj má očekávat? Nebude večer litovat rozhodnutí, která před lety učinila? Udělalo se jí zle a přemýšlela, jestli se rozhodla správně. Vlastně byla celá vyděšená, ale zároveň pociťovala vzrušení.

Přejela si rukama po těle. Stále měla jemnou kůži. V dlaních si potěžkala prsa, která zůstala plná, i když už ztratila pevnost, jíž se honosila v mládí. Jejich poslední objetí Jenny připadalo jako sen. Vždycky ho tolik milovala, skoro jako by ji zachvátila mánie. Od života nechtěla nic víc než Caina Morana. Na tom se nic nezměnilo. Bude ale on cítit totéž po letech strávených v odloučení od ní a od vnějšího světa? Bude si stále dávat za vinu krutou smrt jejich syna, svého jmenovce? Zůstane to mezi nimi navždy viset?

Jenny se po synovi neustále stýskalo. Jako by utržila bolestivou ránu, která se nechce zahojit. Stačilo zaslechnout ně-

DOBRY ŽIVOT

jakou písničku, slovo nebo si vybavit vzpomínku, a hned se dostavilo utrpení. Bolest byla pokaždé silnější než poslední a dokázala do krve rozdrásat srdce. Jenny věděla, že si o tom s Cainem musejí popovídat a jednou provždy tuhle kapitolu uzavřít, ale vůbec se na tu chvíli netěšila. Ve vězení o té události nedokázali mluvit otevřeně a na pohřbu neměli čas ji pořádně probrat. Oba byli plní zármutku a bolesti. I když spolu strávili jednu drahocennou noc a on na její přání objednal vraždu, do určité míry mu zazlívala cenu, jakou za všechno musela zaplatit. Překonají to? Opravdu dokáží po tak dlouhé době znovu žít stejně jako předtím?

Odpovědi na své otázky se dozví dnes večer. Vstala z postele a šla do kuchyně. Dala vařit vodu a vyhlédla z okna. Rozednívalo se, obloha bledla. Nyní měla úplně jiný výhled než v mládí, které strávila v obecním bytě ve východním Londýně. V té době se nedalo vyhnout nahlížení do domovů a životů druhých lidí, stejně jako oni nahlíželi do toho jejího. Stala se svědkyní nejednoho malicherného dramatu, rvaček a hádek. Viděla policejní štáry, milování a dětské hry. Děti nejrůznějšího věku dováděly a žily, jak nejlépe uměly – přesně jako ona sama. Věčně opilá matka a otec, jehož Jenny v životě neviděla, jí nezaručovali právě skvělý základ do života.

Potom však potkala Caina Morana a najednou jí všechno dávalo smysl. Bezhlavě se do něho zamilovala a od té doby žila jenom pro něho, ačkoli spoustu let vlastně nebyl součástí jejího života.

Ztratila mnoho – jediné dítě a mládí, ale dokud měla Caina nebo alespoň příslib toho, že bude s ní, dokázala všechno snášet. Teď, když ho měli konečně pustit na svobodu, však dostala strach. Nebude mu připadat stará? Nebude Cain chtít

MARTINA COLE

ženu s méně problematickou minulostí a s pevnější kůží, která je stále mladá a svěží? Snadno by takovou našel. Sama velice dobře věděla, že muži jako Cain na určité ženy působí jako magnet. Pětadvacetileté odloučení bylo dlouhé, ale už pominulo. Právě o to šlo – čas nakonec uplynul a Jenny se teď modlila, aby ji Cain chtěl stejně jako ona jeho. Strašně po něm toužila.

—

Caroline Moranová měla vysokou postavu, těžká prsa a byla nebezpečně otlá. Milovala jídlo a beze studu to přiznávala. Neustále se něčím ládovala. Každého, kdo ji kdysi znal a po letech ji znovu spatřil, ohromilo, jak se změnila. Zamlada bývala nádherná – měla dlouhé tmavé vlasy, oříškově hnědé oči a štíhlou postavu zaoblenou na správných místech. Všichni muži se za ní otáčeli.

Teď seděla ve svém bistru pro motoristy a pojídala dvojitou porci teplé snídaně. Syn Michael znechuceně pozoroval, jak si cpe jídlo do úst. Jeho matka byla obrovská, ale nikdo zatím nesebral odvahu se o tom zmínit. Stejně to nemělo smysl, protože se okamžitě začala vztekat. Jídlo bylo jediným Carolininým potěšením a ona odmítala poslouchat jakoukoli kritiku nebo varování před zdravotními potížemi. Nepřipadalo jí, že by měla nějaký problém. Michael už dávno pochopil, že *tohle* téma je lepší neotevírat. Matka kupodivu nepřestala pečovat o svou pleť a vlasy. Chodila dokonale nalíčená, pěstila si nehty a nanášela na ně svůj oblíbený červený lak. Kdyby zhubla, nepochybně by se opět stala kráskou, již kdysi bývala.

DOBŘÍ ŽIVOT

Caroline dožvýkala a agresivně vyštěkla: „Takže Všemocnej se dneska vrací domů.“

Michael přikývl. Byl nadprůměrně vysoký, měl husté tmavé vlasy a sytě modré oči. Oplýval stejným irským půvabem jako jeho otec. Podobu s ním nemohl nijak zamaskovat a věděl, že matku to musí hodně trápit. Nenáviděla jeho otce, protože se bez rozmyšlení vykašlal na rodinu, jakmile si našel lepší ženskou.

„Zvládneš to, mami?“

Caroline si odfrkla. „Ať jde do prdele! Ten posranej špinavej pokrytec pro mě vůbec nic neznamená. Sám si vybral. Jen se podívej, jaký štěstí mu přinesla. Povídala jsem mu, že boží mlýny melou pomalu, ale jistě, a koukni, co se stalo! Když se s ní dal dohromady, podělal si celý život.“

Michaelovi neunikl záštiplný tón jejího hlasu. Matka si mohla říkat cokoli, ale v hloubi duše otce stejně milovala. V tomhle směru byla slabá jako každá jiná žena. Žádného dalšího muže nechtěla, a to zpočátku neměla o nápadníky nouzi. Muži o ni neustále projevovali zájem. Caroline rozhodně měla co nabídnout – vypadala dobře a navíc byla movitá. Jako dobrá obchodnice nechala celý podnik zrekonstruovat a proměnila ho v bistro amerického stylu, včetně boxů se sedadly z červené kůže a jukeboxu proslavené firmy Wurlitzer. Vždycky bylo plno – nechodili sem jenom řidiči nákladáků, ale i rodiny, které chtěly nasát atmosféru a vychutnat vynikající jídlo, za jehož prvotřídnost Caroline ručila.

Namazala si další toast máslem a nanesla na něj tlustou vrstvu džemu. Ukousla velké sousto, chvíli ho zamyšleně žvýkala a potom vážně řekla: „Vsadím se, že za mnou přijde.“

MARTINA COLE

Neudrží se. Až se objeví, pěkně od plíc mu povím, co si myslím.“ Skoro jako by se na to těšila. Michael Moran si jenom povzdechl a ponechal ji jejím mylným představám.

David Hannan byl od rozbřesku vzhůru a seděl nad šálkem kávy až do chvíle, kdy nastal čas k odchodu. Nesmírně ho těšilo, že mu svěřili vyzvednutí Caina Morana. Ten člověk byl žijící legenda. Mnoho let seděl za katrem, ale před tím byl největším drsňákem v celém Londýně. Dokázal nahromadit jmění, o jakém se nikomu ani nesnilo. David ho v období dospívání považoval za vzor a od svého otce se o Cainových hrdinských činech hodně dozvěděl.

Na počest této události si vzal čerstvě vyčištěný oblek a zbrusu novou košili a kravatu. Věděl, že mu to sluší. Pravidelně chodil do posilovny a velice na sebe dbal. Dalším důvodem, proč se snažil uspět, pro něho bylo narození první dcery Mae. Dneska dostane skvěle zapláceno za pár hodin práce. I tak pociťoval nervozitu. Koneckonců člověk se po letech za mřížemi změnil. David to považoval za zcela přirozené. Muselo být těžké žít ve vakuu, odtržený od rodiny a přátel. Ačkoli legendární pověst Caina Morana ve vězení ještě posílila. Ubránil se dvěma pokusům o vraždu a v obou případech z toho vyšel jako vítěz. V tak přísně střeženém prostředí, jemuž často vládli sami vězni, to nebylo vůbec snadné.

David doufal, že Cain s ním bude ochoten ztratit pár slov. Moc rád by si od něho nechal poradit, kam má v životě směřovat a jak udělat co nejlepší dojem na druhé. Každopád-

DOBŘÝ ŽIVOT

ně ho těšilo, že jednou bude moci vyprávět vnoučatům, jak s tím skvělým mužem strávil několik chvil o samotě. Mělo to pro něho cenu zlata. Věděl, že mu to dodá na vážnosti a lidé si ho budou víc všímat. Pevně se rozhodl odvést dobrou práci a dokázat, že si zaslouží projevenou důvěru.

—

Joe Biggs měl vztek. Vždycky věděl, že tenhle den přijde, ale nebyl z toho ani trochu nadšený. Pokud si někdo zasloužil smrt, byl to právě Cain Moran. Joe se ho nesčetněkrát pokusil odpravit, ale ten chlap měl snad devět životů jako kočka. Teď vyčká a bude zpovzdálí sledovat, jak Cain naloží se znovu nabytou svobodou. Joe potřebuje vědět, jestli se pokusí opět nastoupit dráhu zločince, s nímž je nutno počítat. Stále existovalo hodně lidí ochotných ho podpořit. Na tom měla zásluhu Cainova pověst. Odseděl si dlouhý trest a to si samo o sobě zasloužilo úctu. To musel uznat i Joe.

Vypravil pro Caina do věznice auto. Úkol světil příjemnému mládenci jménem David Hannan – rozhodně by neposlal nějakého starého kriminálního – a hodlal si s Cainem zajít někam na skleničku. Musel to udělat. Byl nejvýznamnější zločinec ve městě a očekávalo se to od něho. Ale poklonkování bývalému gangsterovi se mu přičilo. Ten chlap kdysi jeho rodinu o všechno připravil a Joe na to nikdy nezapomene. Zatracený hajzl! Se „Všemohoucím“ Cainem Moranem měl vlastní nevyřízené účty. Byl to sráč, ale zároveň měl ohromný šarm a obestíralo ho tajemství. Bez rozdílu ho milovali muži i ženy, protože byl macho a zároveň vypadal dobře. Lidé ale zapomínali, že když ho to popadne, dovede

MARTINA COLE

pěkně vyvádět. Joe má dobrou paměť a nikdy nezapomene, co je Cain Moran zač.

Nehodlal připustit, aby mu sebral všechno, co si vydřel. Na to pracoval příliš dlouho a příliš tvrdě. Zatím všechno nechá, jak to je, a uvidí, co se bude dít. Zjistí, jaké má Moran záměry, a pak se rozhodne, jak nejlíp postupovat. Ten chlap byl přece jenom prohnáný, silný hajzl a ne nějaký sušinka, nad nímž se snadno dalo mávnout rukou.

Joe Biggs byl krutý, pomstychtivý a agresivní, ale v případě nutnosti dokázal projevit obrovskou trpělivost. Teď se musel držet zpátky. Potřeboval zjistit, co se bude dít. Nenápadně bude sledovat dění a vyčkávat na vhodnou příležitost. Dovede si počkat. Nakonec – čekal už dost dlouho, takže několik měsíců navíc mu nemůže ublížit.

—

Cain Moran si sbalil těch několik věcí, které mu zbyly. Většinu svého skromného majetku rozdal spoluvězňům. Zůstalo mu několik knížek a pár kousků oblečení. Nemohl to samozřejmě přiznat, ale propuštění na svobodu se trochu bál. Věděl, že po tak dlouhé době je to normální. Strach pro něho byl něčím naprosto neznámým a o to intenzivněji ho teď pociťoval.

Moc se těšil, až z věznice vypadne. Nad tím nemusel dlouho přemýšlet. Ale trochu ho trápila představa, jak to tam venku asi vypadá. Za mřížemi seděl dlouho a spojení s vnějším světem mu zprostředkovávaly jenom návštěvy. Malý kousek z něj viděl na synově pohřbu.

Vracel se do úplně jiného prostředí, než jaké opustil. Ve vězení sice četl noviny, vzdělával se a vstřebával veškeré pří-

stupné informace, ale ve skutečnosti neměl reálnou představu o tom, jak se svět změnil. Kde by ji také vzal? Ve vězení bylo všechno donekonečna stejné a každý den se sléval s tím dalším. Televize jako příprava na realitu nestačila a probační služba mu nepovolila jedinou propustku na víkend. Před několika dny mu pouze sdělili, že si má sbalit věci, protože mu vypršel trest. Nic víc.

Měl se hodně na co těšit, především na svou krásnou Jenny. Už se nemohl dočkat, až ji zase obejmě. Její blízkost mu chyběla ze všeho nejvíc. Nešlo mu o sex. Stačilo mu být jí nablízku, cítit její vůni a dotýkat se její hebké pokožky. Zavřel oči v příjemném očekávání. Mohl se těšit alespoň na to, že s ní konečně stráví noc. Nebude muset poslouchat sténání druhých mužů ze spánku ani rachocení bachařů na obchůzce. Nebude muset ležet a čekat na spánek, který stejně nepříjde, a toužit po rozbřesku, aby se mohl dostat ven z cely. Skončilo snění o slušném jídle a pití v opravdové hospodě. Nebylo nutné dál přemítat, co asi dělá zbytek světa, do něhož má zakázán vstup.

Nastala chvíle, po které dlouhé roky toužil, ale najednou si nebyl jistý. Na jednu stranu se nemohl dočkat, až odtud vypadne, a na druhou se mu nechtělo ven kvůli tomu, co ho tam možná čeká. Neměl však na vybranou. Byl venku. Ještě musel splatit několik dluhů – jak dobrých, tak špatných. Potřeboval se sejít s Joem Biggsem a probrat s ním, jak vyřeší nastalou situaci.

To chtěl udělat nejdřív – pokud se ten hajzl nebude držet v příslušných mezích, bude za to muset zaplatit. Při té myšlence se mu okamžitě udělalo lépe a cítil se silný.

Cestou do společenské místnosti si hvízdal. Šel si udělat své poslední vězeňské kafe.

K N I H A P R V N Í

Dobrý život, plný legrace
Je jako ideál, který každý chce
Hm, dobrý život pomůže ti skrýt
Všechn smutek, co cítíš.

Dobrý život,
Hudba Sacha Distel, text Jack Reardon

KAPITOLA PRVNÍ

1979

Cain Moran zuřil jako tygr. Svojí výbušností proslul i ve světě, kde se tato vlastnost považovala za nutnost. Otočil se ke svému protivníkovi.

„Kurva, on ho *oslepil*?“

Johnny MacNamara, jemuž se láskyplně přezdívalo Johnny Mac, si povzdechl. Přesně věděl, kam tohle všechno směřuje. „Jenom na jedno oko, Caine...“

Cain Moran se hrdečně, sarkasticky zasmál. „Proč jsi mi to neřekl rovnou? On je teda slepej jenom na jedno oko! To jsem ale blbec, co? Já už si myslel, že kluk mýho kámoše úplně přišel o zrak, a on zatím nevidí jenom na *jedno* oko.“

Johnny Mac se instinktivně postavil před Seana Bowerse, aby trochu zmírnil situaci. Sean, celkem milý kluk se sklonem mluvit dřív než myslet, však pláctivě odpověděl: „Řekls mi, abych mu dal za vyučenou, Caine, takže dostal pořádnou lekci. To je celý.“

DOBŘÍ ŽIVOT

Cain Moran nevěřicně zakroutil hlavou. Johnny Mac hbitě uhnul před jeho pěstí a ta tvrdě přistála Seanovi mezi očima. Odhodila ho na druhou stranu kanceláře, kde ztěžka dopadl na železné skříňky na spisy. Johnny Mac mohl jenom bezmocně přihlížet, jak Cain Seanovi uštědřuje zasloužený výprask. Nakonec vzal do ruky těžkou karafu z broušeného skla plnou brandy a udeřil s ní toho nebožáka do hlavy.

„Ty posranej idiote! Víš, jaký problémy jsi mi způsobil? Víš to? Jeho táta je můj kamarád, kurva!“

Johnny Mac přešel ke dveřím a posunkem naznačil dvěma mladým mužům, na nichž bylo znát, že je jim situace velice nepříjemná, aby odklidili předmět Cainovy zloby. Sean byl celý zkrvavený a nemohl dýchat. Rozhodně musel do nemocnice.

Když ho odnesli, Johnny Mac nalil dvě velké sklenky whisky a jednu podal příteli. „Myslel to dobře, Caine. Jenom se na tebe snažil udělat dojem.“

Cain se zasmál. Košili měl pocákanou krví a odřel si klouby na rukou, ale Johnny na něm poznal, že se začíná uklidňovat.

„To se mu fakt povedlo, pitomci jednomu. Oslepil syna Vica Maloneho. Vím, že ten kluk leckoho nasral, sem tam něco dlužil, ale to nebyl důvod, aby mu Sean vypíchl oko. Teď si musím udobřit Vica, jednoho z mých nejstarších kamarádů.“

Johnny si povzdechl. „Vic je taky kretén, že to nechal dojít takhle daleko.“

Cain se zachechtal. „Kruci, Johnny, vždyť on sám chtěl, abychom jeho klukovi uštědřili lekci. Chtěl, aby pochopil, jak vážný to je, když mu situace přeroste přes hlavu.“

MARTINA COLE

Oba se té ironii zasmáli.

„Koukni se na to z té světlejší stránky, Caine. Kluk si to bude do smrti pamatovat, řekl bych.“

Oba se znovu hlasitě rozchechtali.

„Vezmu si jinou košili. Nesnáším zápach krve. Rychle se osprchuju a ty někomu řekni, ať to tu uklidí, prosím tě.“

Cain vyšel z kanceláře a stoupal po rozvrzaných schodech k provizorní ložnici a koupelně v patře. Nechal je vybudovat právě kvůli podobným situacím. Upřímně řečeno k nim docházelo stále častěji.

KAPITOLA DRUHÁ

„Páááni, ty ses ale vyfešákovala! Jdeš za klukama?“

Jennifer Rileyová věděla, že jí to sluší. Matka však nechválila její vzhled, ale obviňovala ji.

„Neblázni, mami. Jdu ven s Bellou.“

Eileen Rileyová si pohrdavě odfrkla. Celý den pila a výsledek nevypadal hezky. V zarudlém obličejí sice zůstaly stopy dřívější krásy, ale třásly se jí ruce a oči měla podlité krví. Alkohol jako by jí působil i na vlasy – měla je celé zacuchané a tmavé u hlavy, jak jí odrůstaly.

„Jsi pěkně hloupá, Jen, když to jenom tak dáváš klukům ze školy. Mohla bys vydělat majlant, to ti povídám.“

Jenny v matčině hlase slyšela znechucení, ale záměrně ho ignorovala. V tuhle pozdní hodinu se s ní nehodlala hádat.

„Jedla jsi něco, mami?“

„Jedla jsi něco, mami?“ Jen se poslouchej, Jen! Jestli někam jdeš, tak vypadni a neotravuj mě blbejma otázkama.“

Jenny pokrčila rameny. „Takže jsi nic nejedla. Máš tam chleba a mlíko, udělej si aspoň topinku.“

MARTINA COLE

Eileen Rileyová si významně dolila sklenici laciným vínem a důrazně řekla: „Mazej.“

Jennifer Rileyové to nemusela říkat dvakrát.

KAPITOLA TŘETÍ

Jenny a Bella Davisová seděly v hospodě v Dean Street. Obě byly naparáděné a usrkávaly vodu s tonikem, jako by to dělaly běžně. Vůbec poprvé se vypravily do Soho a ve svých šestnácti letech si ani jedna neuvědomovala, že jsou velice snadnou kořistí. Pokud predátoři ze Soho měli něco rádi, byly to právě hezké dívky neznalé světa. Mladé holky toužily po vzrušení a kolem nich se točili muži ochotní za každou cenu jim ho dopřát.

Bella Davisová byla drobounká, měla dlouhé tmavé vlasy, oříškově hnědé oči a hezké nohy. Věděla, jak z toho co nejvíc vytěžit. Jenny Rileyová se od ní dost lišila. Na svůj věk byla hodně vysoká a mohla se pyšnit tělem filmové hvězdy ze starých časů. Zdobily ji dlouhé, husté blondaté vlasy a jasně modré oči. Leckdo se za ní otočil a muži ji odjakživa hltali zrakem. Přijímala to, i když jí to nebylo ani trochu příjemné.

Na dívky se usmálo několik hezkých mladíků, ale největší pozornost jim věnovali nepříliš pohlední starší muži, kte-

ří jim dělali návrhy. Oběma to připadalo ohromně humor-
né, ale s přibývajícimi hodinami se začínaly bát. Do hospody
proklouzly s představou, že jsou oslnivě krásné a kultivované.
Od chvíle, kdy vešly, je jako ostříž sledovala podivně vyhlíže-
jící barmanka s plochou hrudí, která měla čtyřicítku dávno
za sebou. Na tvářích jí rašilo podezřele vypadající strniště.

Podnik začínal ožívat a k dívkám přisedl vysoký muž ve
zmačkaném obleku. Nacvičeně se usmíval. Plešatěl, prsty
měl zažloutlé od tabáku a páchl jako týden nevyspaný po-
pelník. V ústech se mu leskl zlatý zub, od pravého oka až
k hornímu rtu se mu táhla jizva.

„Nazdar, dámy, můžu vás pozvat na skleničku?“

Obě odmítavě zavrtěly hlavou.

„Jen se nestyďte, holky.“ Sáhl Jenny na koleno. „Já vás ne-
ukousnu. Ledaže byste mě hezky poprosily.“ Zasmál se vlast-
nímu vtipu.

„Nech je na pokoji, Dougu. Jsou to ještě děti.“ Barmanka
při řeči dívkám pohybem hlavy naznačila, ať odejdou.

Doug pevně sevřel Jennyino stehno a zlobně na barman-
ku houkl: „Nemontuj se do toho, ty posraná příšero, a radši
nám přines další pití!“

Jenny se pokusila jeho ruku odstrčit, ale svíral ji jako
v kleštích. „Díky, ale nic dalšího si nedáme. Vlastně jsme už
chtěly jít.“ Snažila se, aby její hlas zněl pevně, ale bála se. Bel-
la strachy celá zbledla.

„Nikam nepůjdete, holčičko. Přišly jste sem oblečený jako
děvky, takže jste měly čekat, že se k vám tak budou lidi cho-
vat. Tady jste v Soho a funguje to tu jinak než v obyčejném
světě. Jestli se chcete přidat k místním štetkám, jsem váš člo-
věk. Nabírám totiž nový holky.“

DOBŘÍ ŽIVOT

Jenny hlasitě polkla. Nevěděla, co má odpovědět. Barmanka přinesla pití a povzdechla si směrem k dívkám, jako by chtěla říct: Snažila jsem se. „Hodte to do sebe, holky, a pak vyrazte do klubu Louise. Dneska tam hraje DJ Rudy.“

Doug barmanku hrubě odstrčil. „Hele, jdi ho někomu vykouřit a nech nás na pokoji, ty posraná bukvice.“

—

„Doug, říkám to naposledy – jsou to ještě děti, nech je na pokoji.“

Doug se výhrůžně postavil a barmanka se rychle dala na ústup. „Zatracený zvířata! Chlapi převlečený za ženský, to je proti přírodě. Zkurvenej úchylák.“ Poslední dvě slova řekl nahlas a s co největším znechucením.

Jenny a Bella se opravdu bály. Jejich výlet do Soho se proměnil ve zlý sen. Proč radši nešly do klubu? Proč urputně hledaly dobrodružství? Všem ostatním v hospodě bylo jedno, že se ocitly ve svízelné situaci. Většina přítomných mužů se ve skutečnosti tvářila, že je vůbec nevidí. Dívky jenom mlčky seděly a netušily, jak z té šlamastyky ven.

„Hodte to do sebe, holky, noc je ještě mladá!“

KAPITOLA ČTVRTÁ

Johnny Mac pozorně naslouchal, zatímco Cain Moran vysvětloval náročné podmínky, jejichž splnění očekává, pokud má vložit peníze do podniku Jacka Bartona.

Johnny si všiml Jackova znuděného pohledu. Caina to však nezastavilo. Trval na tom, že lidé musí dopředu vědět, co od nich očekává, aby pak nebyli překvapení.

„Půjčím ti na tři roky a celou tu dobu od tebe budu dostávat procento ze zisku. Jestli s tím souhlasíš, Jacku, peníze jsou tvoje.“

Jack Barton vehementně přikyvoval. Vůbec netušil, s čím vlastně souhlasí, ale pokud dostane peníze, bylo mu to úplně jedno.

„Třicet tisíc je hodně, Jacku. Ale já vím, že mi je splatíš i s úrokama.“

V Cainově hlase zaznívala pohrůžka, jíž si nemohl nevšimnout ani tupý Jack Barton. Najednou byl ztělesněná pozornost. Konečně pochopil obrovitost toho, co po něm Cain žádá.

DOBRY ŽIVOT

„Do poslední pence, Caine. Přísahám.“

„Tak zajdeme do baru a zapijeme naši úmluvu.“ Na stole zazvonil telefon, Cain rychle zvedl sluchátko. „Ahoj, Caroline, jak vypadá dům? Už přišly ty nové postele?“

Chvilku pozorně naslouchal a koulel očima na své obecenstvo. Potom řekl: „Koukni, lásko, mám hodně práce. Zavolám ti, než vyrazím domů.“ Rychle hovor ukončil. „Caroline a ten podělanej barák! Pět ložnic pro tři lidi. Dobře ti radím, Jacku, když jsi opilej, nikdy nesouhlas s ničím, co po tobě chce tvoje žena.“

Všichni se zasmáli.

KAPITOLA

PÁTÁ

Doug se dobře bavil. Ty dvě holčičky byly prvotřídní zboží. Tyhle kůstky, které se zmalovaly jako plakáty a s lacinou kabelkou si vyrazily ven, samy sebe vždycky považovaly za něco extra. Prostitutky pásl už dlouho a věděl, že jejich způsob života si zhruba po osmi letech začne vybírat svou daň. Mláď z nich rychle vyprchalo – tak tomu chtěla příroda. Do těch dvou už dostal dvě skleničky a teď se pouštěly do třetí. Až budou dostatečně opilé, Doug si rychle zatelefonuje a nechá je tu vyzvednout. Jakmile je dostane z hospody, budou jeho.

Barmanka Jasmine, jak si ráda nechala říkat, si úlevně oddechla, když do hospody vešel Cain Moran s Johnnym Macem a Jackem Bartonem za zády. Sotva Cain přistoupil k baru, vydechla: „Jdete v pravej čas, pane Morane. Doug Havers se přilepil na dvě moc hezký holky, který ale nejsou žádný děvky. Jsou to ještě děti. Mohl byste...“ Nedořekla a prosběně se na něho podívala.

Cain si povzdychl. „Připadám ti jako sociální pracovník, Jas?“

DOBŘÍ ŽIVOT

Jasmine rychle zamrkala. „Moc vás prosím! Je na nich vidět, že jsou to hodný děvčata, a mají hrozný strach. Už jim vnutil tři velký panáky. Za chvíli se ocitnou na zádech v nějakém zaplivaném hotelu a ani nebudou vědět, jak se to stalo. Doug je hnusnej hajzl.“

Johnny s Cainem se podívali směrem, kde dívky seděly. Cain zpozoroval, že hezčí z nich se snaží odtrhnout Dougovu ruku z místa blízko svého rozkroku. Zhluboka si povzdechl a vydal se k nim. Johnny ho v těsném závěsu následoval.

„Nech tu holku na pokoji, Dougu. Dej od ní ty svoje zatracený pracky pryč.“

Doug při jeho slovech překvapeně zvedl hlavu. „Koukněte, pane Morane, pracuju pro Kennyho Barkera a ten nemá rád, když se mu někdo plete do řemesla, jestli mi rozumíte.“

Cain se rozesmál. Takřka hmatatelně cítil, že obě dívky mají strach. „Tak on pracuje pro toho nafintěnýho blbečka Kennyho Barkera! Už jsem celej podělanej strachy.“ Popadl Douga za zátylek, vyvedl ho z hospody a smýkl s ním do strouhy. „Kennymu klidně řekni, že mám tady v ulici kancelář a má dveře jsou vždycky otevřené. Jestli se do zejtrka nepřijde omluvit za to tvoje vyhrožování, zajdu k němu na návštěvu. Je ti to jasný, ty posranej imbecile?“

Vrátil se do hospody, kde už Johnny seděl vedle drobné tmavovlásky s velkýma očima a rukou ji pevně objímal kolem ramen. Plakala úlevou. Její blondátá kamarádka na něho zírala s bledým obličejem a tvářila se tak vyděšeně, až se Cain bál, že každou chvíli omdlí. Zhluboka si povzdechl a posadil se vedle ní. Pousmál se a zlehka řekl: „Neboj se, už vás nebude otravovat.“

Jasmine přinesla Cainovi a Johnnymu velkou whisky.

„Pozornost podniku, kluci. Za to, že jste zachránili tady mladý dámy v nesnázích.“ Podívala se na dívky a vážně řekla: „Od teďka chodte jenom do klubů. Jsou mnohem bezpečnější. Jo?“

Obě dívky přikývly a pokusily se o úsměv. Johnny jedním prstem zvedl Belle bradu a přitáhl si její obličej blíž k svému. „Potřebujou něco sníst, aby mohly vstřebat všechn ten alkohol,“ řekl.

Cain si povzdechl. Johnny byl jeho nejlepší kamarád a měl ho moc rád, ale neustále se s ním dostával do podivných situací. Caroline ho zabije, jestli zrovna dneska přijde moc pozdě domů. Ale měl trochu hlad, a tak spolkl whisky a odevzdaně odpověděl: „Můžeme s sebou vzít i Jacka. Zajdeme do té italský restaurace za rohem.“

Blondýnce musel pomoci vstát. Vadilo mu, že se do téhle situace vůbec dostal. Dívka byla moc hezká – sice hodně mladá, ale opravdu krásná. I napůl opilé a s rozmazaným make-upem by jí každý chlap dal devět bodů z deseti. Vzpomněl si na Caroline a z úst se mu vydral povzdech. O nový dům nestál. To ona si myslela, že potřebují velký honosný barák, a nechal na ní, ať si ho zařídí. Poslední, co dneska potřeboval, byl pohled na její matku Jane a tetu Dolly, jak kolem něho pobíhají jako pilní mravenci.

Napůl vynesl Jennifer Rileyovou na ulici a s Jackovou pomocí ji směřoval k restauraci. Choval se jako dobrý Samariťán, přesně podle slov své matky, která tvrdila, že člověk musí pomáhat slabším a zranitelným.

I když sám sebe přesvědčoval o opaku, věděl, s čím by téhle malé i přes její mládí rád pomohl.

KAPITOLA ŠESTÁ

Caroline Moranová se spokojeně rozhlédla po novém domě. Byl velký a krásný, přesně jak se slušelo na klan Moranových, jak ráda nazývala svou rodinu. Cain měl jeden problém – nechápal, že úspěšný obchodník na vzestupu, jako je on, potřebuje dávat lidem najevo své postavení. Pokud šlo o skutečný svět, Cain byl v mnoha ohledech jako malé dítě. Proto si ji také vzal. Přinejmenším to byl jeden z důvodů – hlavní z nich samozřejmě představovala skutečnost, že čekala malého Michaela.

Najednou se usmála a krásný obličej se jí celý rozzářil. Manžela milovala, ačkoli ji někdy neskutečně rozčiloval. Úplně by mu vyhovovalo žít v bytě. Caroline však věděla, jak od něho dostat, co chce, a to bylo hlavní.

Byla si velice dobře vědomá, že si občas odskočí k jiné ženě. Nevadilo jí to. Když měl člověk za muže Caina Morana, musel počítat s nějakou rivalkou. Když si Cain pošpásoval s jinou ženskou, obvykle se vplížil ke Caroline do postele, napůl opilý a čpící šamponem a drahým mýdlem. Pokud jeho

MARTINA COLE

úlety nebyly moc okaté, ochotně přimhouřila oko. Vždycky si vybíral moc hezké ženy, kterých se brzy nabažil. Cain ji miloval. Koneckonců byla jeho žena a na ničem jiném nezáleželo.

Vešla do zbrusu nové kuchyně a šťastně si povzdechla. Tenhle dům považovala za další investici do společné budoucnosti. Jednoho dne jí Cain poděkuje, že trvala na jeho koupi, ačkoli teď je na ni proto trochu našťvaný.

Zapnula elektrickou konvici a začala chystat čaj. Broukala si pro sebe a vychutnávala zvuky a krásu nového domova.

KAPITOLA SEDMÁ

Když se Jenny Rileyová probudila, chvíli nevěděla, kde je. Měla sucho v ústech a cítila silnou bolest za očima. Posadila se a s radostí zjistila, že je oblečená a ve svém pokoji. Vůbec si nepamatovala, jak se tam dostala. Musela se několikrát zhluboka nadechnout, aby se jí přestalo dělat špatně od žaludku. Prožívala svou první kocovinu a nemohla pochopit, jak se její matka může takhle probouzet každý den.

Předchozí večer si pamatovala velice matně. Seděla na kraji postele a nejasně si vzpomínala, že se pokoušela sníst miskou těstovin. Pevně zavřela oči a počkala, až se s ní místnost přestane točit. Potom se konečně vydala do koupelny. Svlékla si potřísněné šaty a stoupla si pod studenou sprchu. Zůstala pod ní tak dlouho, dokud se nezačala cítit poměrně normálně. Celou dobu se jí před očima míhaly zážitky předešlého večera, které neměly hlavu ani patu.

Dvěře koupelny se rachotem rozletěly a do Jennyiny lebky ostře pronikl matčin hlas: „Koukám, že dáma už vstala.“

Jenny útrpně zavřela oči. Čekal ji dlouhý den.

KAPITOLA OSMÁ

„Dost by mě překvapilo, kdyby se tu ten hajzl objevil.“

Cain Moran se Johnnyho slovům zasmál. „Mluvíš jako tvoje matka.“

Johnny se ušklíbl, protože to byla pravda. Otevřely se dveře a dovnitř nakoukl jeden z jeho kluků, velký Paulie Jameson, a rychle řekl: „Dole je pasák Kenny a prej s tebou potřebuje mluvit.“

Cain s Johnnym si vyměnili překvapené pohledy. Potom si vzpomněli na vzrušující uplynulou noc a na tvářích se jim rozlil úsměv.

Johnny se otočil k Pauliemu. „Pošli ho za náma, Paule.“

Cain si povzdechl. „Zrovna tohle jsem potřeboval, Johnny. Ale asi to musí být.“

„Byl to moc pěkej páreček, co?“

„Myslíš ty holky, nebo jejich kozičky?“

Johnny se zašklebil. „Oboje.“

Do místnosti vešel pasák Kenny. Připomínal postavu Uriáše Heepa z románu David Copperfield po požití prášků

DOBŘÍ ŽIVOT

na uklidnění. V obličeji se mu jasně zračil strach, a když se podíval na Caina Morana, pokusil se o úsměv. Cain dobře věděl, jak hrát tuhle hru. Tyčil se nad Kennym a pouštěl na něho hrůzu.

„Chtěl jsi se mnou mluvit?“

Kenny přikývl. „Doslech jsem se o včerejší noci a ujišťuju tě, že jsem si Douga pěkně podal. Došlo mu, že to podělal. Podle něj za to může alkohol – víš, jak to bývá.“ Rozpovídal se a pokračoval ve stejném duchu. „Řekl jsem mu, ať je opatrnější a nešlápne nikomu na kuří oko, ale co ti mám povídat, Caine? Je to kretén.“

Cain se zasmál. „Není zdaleka jedinej, Kenny.“

Kenny urážku pochopil, ale všichni věděli, že ji nijak neoplatí. Tohle bylo pouhé diplomatické cvičení, nic víc.

Cain se posadil k psacímu stolu, zapálil si cigaretu a vyfoukl dlouhý oblak kouře. „Problém je v tom, Kenny, že Doug si vyhlídnul dvě slušný mladý holky. Byly opilý a měly strach, ale on na to v klidu sral. Kdybych nezasáhl, probudily by se někde v hotelu a smrděly by po zpocenejch chlapech. A to by byl jenom začátek jejich zkázy. Jestli toho zmetka ještě jednou uvidím v dosahu pěti mil od týhle ulice, přísahám, že ho zabiju. Potom skočím do auta, zajedu do Brixtonu a zabiju *tebe*. Protože právě kvůli zmrdům, jako jste vy, je Soho a okolí plný poldů. Musíš svoji živnost stáhnout z ulic a začít používat hlavu. Pomalu začínaj osmdesátý léta a všechno se změnilo. Tohle je *moje* teritorium a ty mi tu nebudeš dělat bordel.“

Kenny ztěžka polkl. O Cainu Moranovi platilo, že nikdy nevyhrožuje naplano. Kenny si hlasitě odkašlal. Měl nervy nadranc. „Tak dobře, jestli to považuješ za nejlepší řešení.“

MARTINA COLE

Cain Moran rychle vstal a všiml si, že Kenny sebou trhl. „To si piš, že je to nejlepší řešení. A teď vypadni.“

Pasák Kenny vystřelil z místnosti a ještě na rozvrzaných schodech zaslechl smích obou mužů.

„Nesnáším pasáky, Johnnny. Takhle se přiživovat na ženskéjch! Je to verbež.“

Johnnny souhlasně přikývl. Jeho matka byla prostitutka, stejně jako ta Cainova. Proto spolu také začali před lety kamarádit. Toho hrozného stigmatu se jen těžko zbavovalo, ale nedalo se nic dělat. Johnnny si pamatoval, jak těžko se jim s ním žilo. Cain také, i když se o tom moc často nebavili. Tohle téma obvykle nadhodili až pozdě v noci, když měli dost upito. Potom si dopodrobna povídali o vychování, kterého se jim dostalo. Hlavní však bylo, že oba své matky zbožňovali. Chápali, jak se kdysi žilo svobodným ženám, které zůstaly samy s dětmi a trápil je velký tlak společnosti a nedostatek peněz.

Cain byl vždycky větší a na prvním stupni se tyčil nad ostatními chlapci. Johnnny byl naproti tomu na svůj věk malý a měl černou pleť, což v té době moc nepomáhalo. Vytvořili si však svůj zvláštní svět a jejich přátelství bylo upřímné a trvalé. Johnnny měl Caina Morana moc rád a věděl, že Cain jeho také. Měli bližší vztah než většina bratrů. Johnnny by pro Caina udělal cokoli.

„Těch holek mi včera bylo moc líto, ale nelhal jsem – nové zákony prostituci zkrouhnou, minimálně pokud jde o mladý holky. Chytrý štetky si pronajmou pokoj a do inzerátu napíšíou, že jsou modelky nebo že nabízejí lekce francouzštiny. Lidi jako Doug a Kenny jsou na vymření, jenom o tom ještě nevědí. Člověk musí jít s dobou. Kdyby Kenny in-

DOBRY ŽIVOT

vestoval do baráku, v podstatě by provozoval legální živnost. Ve svý vlastní nemovitosti si můžeš dělat, co chceš. Tak funguje zákon. Jenže ten blbec to nechápe.“

Johnny si oblékl sako. „Tak pojď, Caine, za hodinu máme být ve východním Londýně. Richie Jakobs přivede svýho kámoše, má pro nás úžasnou obchodní nabídku.“

Cain si povzdechl. „Tak to musíme projevít trochu ochoty, ale já tomu hajzlovi nevěřím.“

Johnny se zašklebil. „Nevěří mu nikdo, jenže dokáže vydělat pořádný prachy a to je to jediný, na čem lidem opravdu záleží.“

Cain souhlasně přikývl, ale zůstával ostražitý. Jakobs byl prohnáný mizera a bylo potřeba si ho pohlídat. Cain Moran věděl, že není dobré příliš se namáhat kvůli někomu jinému, obzvlášť ne kvůli člověku, jako je Jakobs. Ale souhlasil, že se s ním sejde, a tak musel alespoň vyslechnout, co mu ten chlap chce.

KAPITOLA DEVÁTÁ

Jenny Rileyová rychle zvedla sluchátko telefonu, z jehož zvonění ji příšerně bolela hlava. Stále pociťovala následky předešlé noci. Občas si vzpomněla na svého zachránce a obličej jí zahořel studem. Celou cestu domů jí kázal o nebezpečích, jaká ve světě číhají na hezkou mladou dívku, a o problémech, do nichž by se mohla dostat, pokud nebude trochu chytřejší. Od té doby se jí celý večer neuvěřitelně jasně promítal v hlavě. Přála si jediné: navždy na něj zapomenout.

„Haló?“ Dokonce i její hlas zněl křehce.

Doufala, že jí volá Bella. Na druhém konci se však ozval místní hospodský Paddy Cartwright a křičel na ni, ať kouká přijít a odvést si mámu domů, nebo zavolá policajty. Jenny práskla sluchátkem, popadla bundu a vyběhla ze dveří.

Šeřilo se a venku bylo chladno, ale aspoň se jí vyčistila hlava. Cestou do hospody U Loupežníka na matku polohlasně nadávala. Doufala, že Paddy policii nezavolal. Mámě hrozila vazba za rvačku, opilost, výtržnictví a krádeže v obchodech. Soudce už jí měl plné zuby a tentokrát by ji ochotně

DOBRY ŽIVOT

poslal za mříže. Jenny však věděla, že Paddy je hodný mužský – snažil se mámu chránit.

Když se přiblížila k hospodě, ztrápeně si povzdechla. Už z dálky slyšela matčino hulákání. S někým se prala. Jenny ze všech sil běžela, aby stihla urovnat situaci. Uměla to, protože to dělala, kam až jí paměť sahala.

„Co to tu sakra provádíš, mami?“

Eileen se k dceři otočila, ale nepřestávala svírat krk jakési tmavovlasé ženy. Trásla s ní jako teriér a její protivnice byla celá vyděšená.

„Pusť tu paní, mami!“

„Ani náhodou! Ukradla mi pití.“

Kolem nich se utvořil malý hlouček, který hrůzný výjev sledoval. Jenny se otočila a zařvala: „Už jste se vynadávali? Dospělý mužský koukaj, jak se opilá ženská pere, a ani jeden se jí nepokusil pomoci?“

Jeden z mužů vykřikl: „Eileen Rileyová žádnou pomoc nepotřebuje! Rve se jako chlap!“ Všichni přítomní se rozesmáli.

Jenny vyprostila matčiny ruce z vlasů kvílející ženy a snažila se ji odtáhnout. Eileen se ale nedala. Prudce dceru odstrčila a znovu skočila po své protivnici. Tentokrát ji popadla za vlasy a tloukla ji do hlavy.

„Já ti ukážu, ty hnusná zlodějko!“

Jenny se zvedla z podlahy právě ve chvíli, kdy dorazila policie. Kolem ní panoval chaos. Z policejního auta vystupoval konstábl Magnus Billings, otlý muž, jemuž na břichu málem praskala uniforma. Byl velice neoblíbený nejen mezi lidmi, ale i mezi kolegy.

Jakmile Jenny zjistila, že rvačku přijel vyřešit Billings, se-

MARTINA COLE

vřelo se jí srdce. Nenáviděl její matku s intenzitou, která hraničila s mánií. Nemohl zapomenout, jak na něho Eileen jednou vylila kbelík chcanek. Lidé v okolí také ne. Příhoda se stala součástí místního folklóru, jak se to v podobných případech obvykle stává. Dokonce i kolegové od policie mu říkali Bill Pochcánek, což v něm nevyvolávalo velké nadšení.

Když Eileen popadl do kravaty, Jenny poznala, že jí působí bolest. Bez přemýšlení se matce vrhla na pomoc.

„Tak moment! Nechte toho, ubližujete jí!“

Nehezky se zasmál. „Odprejskni, holčičko. Půjde za katr.“

Druhý konstábl byl vysoký štíhlý mladík se špinavě blond vlasy a vypoulenýma modrýma očima. Pokoušel se pomoci matčině oběti, která byla ještě opilejší než Eileen, jak se ukázalo.

Jenny se nenechala odbýt. „Ubližujete jí! Držíte ji tak pevně, že ani nemůže mluvit.“

Na Eileen Rileyové bylo zřejmé, že trpí. Billings ji svíral v nepřírozeném úhlu a muselo ji to příšerně bolet.

„Kdyby se mi tuhle čůzu povedlo umlčet, bylo by to jediné dobře.“ Podíval se na kolemstojící a očekával, že s ním budou souhlasit, ale ti už se nesmáli. Policajty považovali za své přirozené nepřátele, a i když Eileen byla hrozná, měli ji zvláštním způsobem rádi. Svými kousky mnohým z nich často prozářila nudný den. Navíc pokud zrovna byla při penězích, měla otevřenou dlaň a ochotně se o svůj majetek podělila, i když si ho vydělala vleže s roztaženýma nohama.

Když se do věci vložila policie, všichni se na Eileen Rileyovou dívali jako na oběť, ne jako na agresora. Plešatý dlouhán s pivním mozolem zlostně vykřikl: „Pust' ji!“

Billings zareagoval tím, že Eileen násilím táhl k policejní-

DOBŘÍ ŽIVOT

mu autu. „Chceš se k ní přidat, kamaráde? To ti můžu zařídit!“ zařval přes rameno.

Jenny se vrhla na Billingse, který se snažil nacpat kopající a vzdorující Eileen do auta. Skočila mu na záda a vši silou ho od matky odtrhla. Billings pustil Eileen, otočil se a odmrštil Jenny na zem. Když to Eileen spatřila, skočila po něm. Strhla mu z hlavy čepici a popadla ho za vlasy. Dav přihlížejících ji povzbuzoval, protože chtěl vidět, jak Bill Pochcánek dostává zaslouženou odplatu. A nebyli zklamaní.

KAPITOLA DESÁTÁ

Cain Moran dojel na schůzku ve Stratfordu. Když zaparkoval před hospodou U Loupežníka, nemohl uvěřit svým očím. Ta krásná – a *tichá* – dívka, kterou potkal minulou noc, se prala s policajtem.

Johnny Mac se zasmál. „Není to ta maličká ze včerejška?“

Cain si povzdechl. „Už to tak vypadá. Přece jenom to není žádná stydlivka.“

Oba vystoupili z auta a šli se na potyčku podívat. Cain popadl konstábla Billingse a odstrčil ho od rozparádných žen. Na policistovi bylo znát, že se mu ulevilo. Pak mu došlo, kdo ho z toho klubka vytáhl a litoval, že na služebně vůbec zvedl telefon.

„Co to tady ksakru provádíte? Rvete se s ženskejma? Zapadněte do tý svý policajtský káry a zmizte!“

Okounějící dav byl nadšený, protože Cain nastolil ještě vzrušenější atmosféru. Příchod místního gangstera pro ně představoval třešničku na dortu.

Oba policisté Caina poslechli a kvapně opustili místo činu.

DOBŘÍ ŽIVOT

Jenny se cítila trapně, protože jí znovu přispěchal na pomoc muž, který ji zachránil předešlé noci. Cítila, jak jí tváře rudnou ponížením. Musí mu připadat úplně šílená. Nejdříve ji zachrání před pasákem a hned na to ji vidí rvát se na ulici.

„Ahoj, Jenny. Koukám, že máš smysl pro dramaticko.“

Jenny se studem rozplakala. Eileen v tu ránu vystřízlivěla a ohromeně zírala, že její krásná dcera se zná s někým, jako je Cain Moran. A navíc si s ním tyká.

Cain jednou rukou objal Jenny kolem ramen, pokynul Johnnymu a vedl dívku ke svému autu. Johnny Mac popadl Eileen a všichni společně opustili scénu. Eileen Rileyové se zase jednou povedlo spoluobčanům zajistit nejen vzrušení, ale i důvod k drbům. Zkrátka ženská, jak má být.

KAPITOLA JEDENÁCTÁ

Cain se rozhlédl po Jennyině domovu a sevřelo se mu srdce. Ocitl se v typickém obydlí prostitutky – všude se válely prázdné láhve od alkoholu, zbytky jídla a nevysypané popelníky. Neměl by se nad tím pozastavovat – vždyť sám vyrostl ve stejném prostředí. Všiml si, že svým způsobem je tam čisto. Správně uhodl, že je to dílo Jenny, která se snaží vnést do svého okolí alespoň trochu normálnosti. Upřímně dívku litoval. Jakou měla šanci s Bláznivou Eileen, jak se její matce láskyplně přezdívalo?

V srdci se mu usídlil hluboký smutek. Sám trpěl ponížením, jaké mu přinášela matka – prostitutka, a už v raném dětství se naučil bít se za sebe. Jeho máma mohla dělat, co chtěla, ale pořád zůstávala jeho mámou a nikdo o ní nesměl říct nic ošklivého, i kdyby to byla pravda. Většina hodných prostitutek, jako byla jeho máma, Eileen a Johnnyho máma, se stala obětí svého vzhledu a apatie. Snadno si vydělaly a navíc mohly při práci pít a kouřit. Svým způsobem pracovaly s lidmi. Pomáhalo jim to platit účty a nakrmit sebe a své děti.

DOBŘÝ ŽIVOT

Johnny postavil vodu na čaj a hledal ve skříňkách čisté šálky. Vynikal v jedné věci – i té nejbizarnější situaci dokázal dodat punc normalnosti. Eileen napravovala škody, které jí protivnice nadělala na obličej, a Jenny tam jenom seděla, bledá jako křída.

Naprosto jasně jí došlo, jak se na ni a její svět asi dívají tito dva laskaví muži, kteří se k ní a k Belle zachovali tak hezky. Vůbec poprvé se na svůj život podívala očima druhých a necítila se při tom příjemně. Někdy matku nenáviděla, i když ji měla moc ráda.

Johnny hlasitě tleskl. „Čaj bude za chvíli. Dá si někdo sušenky?“

„Koukněte, co mi ten hajzl udělal! Podrápal mi celej krk a dal mi ránu, že se mi udělá monokl. Zmrď jeden tlustej!“

Cain s Johnnym se zasmáli.

„Určitě už jsi zažila větší výprask. A podívej se na to z tý lepší stránky – aspoň tě nezabásnul.“

Cain z peněženky vytáhl dvě dvacetilibrové bankovky a podal je Eileen. „Zajdi si do lékárny a kup si tam nějakou mast, nebo co si dávaš na modřiny,“ řekl.

Eileen si peníze vzala. Pak se zamyšleně podívala z Caina na Jenny a usmála se. „Vid', že mě svezíš, Johnny.“

Johnny se podíval na Caina, který takřka neznatelně přikývl, a odešel spolu s Eileen z bytu.

Cain nalil do dvou šálků čaj a jeden postavil před Jenny, v jejíž bledé tváři se zračila hrůza a ponížení. Stejně jako on si uvědomila, že její matka své jediné dítě nabídla cizímu muži. Ztracená Eileen Rileyová! Tu by mohli nominovat na matku roku.

„Vypij to, udělá se ti líp. Dal jsem do toho plno cukru.“

MARTINA COLE

Jenny se ani nepohnula. Seděla jako socha a hleděla na své ruce. Cain byl sám na sebe našťvaný. Proč se s tímhle vůbec obtěžuje? Co ho na té holce přitahuje?

Velice dobře to však věděl. V mnoha ohledech na něho zapůsobila, od smutných očí po velká plná ňadra. Nějak se mu vplížila do duše a on na ni nemohl zapomenout. Měl manželku a hezkého syna. Občas si sice odskočil k nějaké jiné, ale žádná pro něho nic neznamenalá.

Jeho city k téhle dívce se však lišily od všeho, co kdy zažil. Vůbec to nechápal. Setkal se s ní jenom dvakrát a pokaždé mu způsobila pouze problémy.

„Už ti tohle máma někdy udělala? Že tě nechala o samotě s cizím chlapem?“

Jenny se v tu chvíli probrala k životu a pohoršeně odpověděla: „Ne. Jak tě to vůbec mohlo napadnout? Nejsem jako ona. V ničem se jí nepodobám.“

„Dobře, dobře, tak se hned nerozčiluj.“ Věřil jí a nesmírně se mu ulevilo, že je to hodná holka. „Zvládneš to tu?“

Pokrčila rameny a Cain si všiml, že je má velice útlá. Jak dokáže udržet ta obrovská prsa? Opravdu byla neskutečně krásná. Přikývla. Cain viděl, že se trochu uvolnila, když teď věděla, že s ní má čisté úmysly. Konečně se mu podívala do očí a jemu se sevřelo srdce v hrudi. Představovala pro něho potíže, které vůbec neměl zapotřebí.

KAPITOLA DVANÁCTÁ

Richie Jakobs byl velice objemný, od obrovského pupku po dvojitou bradu. I ruce měl oplácané. Chodil však překvapivě lehkým krokem, a třebaže působil dojmem pomalu chápajícího jedince, ve skutečnosti mu to velice dobře myslelo. Byl matematický génius, a kdyby ho osud požehnal jinými rodiči, šel by na univerzitu a tam svůj mozek využil k něčemu pořádnému.

Místo toho druhým dohazoval obchody. Zaměstnával bookmakery a všichni gangsteři využívali jeho služeb, když potřebovali spočítat procenta ze zisku. Jeho největším nedostatkem – a že jich měl! – byla skutečnost, že nikdy nedokázal odolat podvodu, obzvlášť pokud situace nahrávala v jeho prospěch. Na Caina Morana si dával pozor. Bylo to logické, protože ho předcházela hrozivá pověst.

Měl však vedle sebe Jamieho Jonese a to mu dodávalo pocit, že je v mnohem lepší pozici. Jamie nebyl žádný blbec a dovedl se o sebe řádně postarat. Také se o něm vědělo, že umí dobře vydělat. Byl schopen držet jazyk za zuby a měl za

ušíma. Právě takové vlastnosti potřeboval k práci, jíž se společně věnovali. Tvořili impozantní tým.

O Jamiem Jonesovi se hodně mluvilo. Před lety dostal pořádnou nakládačku, po níž čtyři měsíce ležel v nemocnici. Přesto mu na památku zbyla jenom jizva na pravém spánku. Tehdy se povídalo, že se pokusil doběhnout bratry Moodyovy z Canning Townu. Nikdo ale nic neprozradil, takže se jednalo o čirou domněnku.

Franka Moodyho našli svázaného a ubitého s roubíkem v ústech na nábreží v Southendu. Jeho bratra Geralda už nikdy nikdo neviděl. Byla to naprostá záhada, ale všeobecně se usuzovalo, že za vším stojí Jamie Jones, jehož pověst díky tomu vylétěla do astronomické výše.

Jamiemu zcela vyhovovalo, že nikdo nezná pravdu. Neraď moc mluvil a ani v obchodě by neprozradil svou velikost bot. Richie Jakobs byl se svou volbou partnera celkově spokojený.

Když Jamie vešel do hospody, Richie ho chvilku pozoroval. Působil autoritativně a slušelo mu to i s jizvou na čele. Mluvil tiše, ale když začal, lidé mu naslouchali.

Richie ho halasně přivítal, jako by se vrátil po pěti letech z ciziny. „Propásl jsi veškerý vzrůšo! Fakt mi přijde, že Cain Moran na starý kolena začíná měknout.“ Rychle Jamiemu pověděl, co se povídá mezi lidmi.

Jamie ho pozorně vyslechl, a když Richie skončil, zamumlal: „Zachoval se jako gentleman.“

Poznal, že Richie takovou odpověď neočekával. Byl však chytrý a nekomentoval to. Cain Moran mu podle toho, co o něm slyšel, připadal sympatický. Měl teprve osmadvacet a ve své branži už se dostal v podstatě až na vrchol. To se nedalo přehlédnout, obzvlášť v současnosti, kdy u soudů

DOBŘÍ ŽIVOT

padaly neslýchaně vysoké tresty. Jamie se s ním moc toužil seznámit. Také doufal, že se mu podaří zbavit se tlustoča Richieho. Neměl ho rád a nedůvěřoval mu, ale do tohoto obchodu se nemohl pustit sám. Přinejmenším zpočátku do něj Richieho potřeboval zasvětit.

Richieho nijak nenadchlo, že se Jamie Caina Morana zastal, a tak opatrně řekl: „Na školačky mě nikdy neužilo. Prej jí je teprve šestnáct. I když je fakt, že vypadá starší.“

Jamie velmi dobře věděl, kam Richie míří, a tak jako obvykle opatrně odpověděl: „Víš ty co, Richie, myslel jsem si o tobě leccos, ale nikdy jsi mi nepřipadal jako drbna.“

Jedna věc se Richiemu Jakobsovi dala připsat k dobru – věděl, kdy má zavřít klapáčku.

KAPITOLA TŘINÁCTÁ

Sotva se Cain posadil, vycítil mezi muži napětí. Johnny čekal u baru na pití a Cain si potřásl rukou s Jamiem. K Richiemu se neobtěžoval napřáhnout dlaň. Všichni si toho všimli.

„Omlouvám se za zpoždění, pánové, ale dostal jsem se do situace jako v černobílý komedii o policajtech.“ Dělal si leg-raci, ale věděl, že už se povídá o tom, proč se obtěžoval brá-nit Eileen Rileyovou a její dceru. „Lidi zapomínají, že tohle je můj rajón a že nesnáším chlupatý. Hlavně toho tlustýho zmrda Billingse. Už potřeboval dostat pořádně přes držku.“

Johnny Mac se zasmál. „Ta Eileen je stejně srandovní. Vzpomínám si, jak před lety zmlátila jednoho chlapa... Jak jen se jmenoval? Takovej tlustej plešatej Řek, Caine...“

Cain se rozpomenul a také se zasmál. „Kurva, já na to úplně zapomněl. Jmenoval se Costas a míval kavárnu na High Road. Neplatil jí. Chodila s ním, když jeho žena byla v práci. Ten pičus by ojel i plot. Byl děsně na ženský. Pořádně mu namlátila a pak všechno řekla jeho ženě.“

DOBRY ŽIVOT

Richie se smál ze všech nejhlasitěji a pak neotesaně prohlásil: „Kurvě se prostě nedá věřit. Žádný, která si takhle vydělává, se nemá důvěřovat.“

Vůbec si neuvědomil, co říká, a Cainův a Johnnyho obličej mu připomněly, s kým mluví.

Cain se napil whisky a klidně prohodil: „Krucinál, pánové, máme mezi sebou nějakýho světáka! Koho by to napadlo? Mimochodem, Richie, moje máma byla šlapka a Johnnyho taky, jak jistě víš. Nedá se říct, že by se s tím zrovna tajily.“

Jamie si nedokázal pomoci a usmál se nad Richieho nesnázemi. Richie se ukázal ve špatném světle, což všem vyhovovalo. Takhle ho z obchodu snáze vyšachují, jakmile ho přestřou. Jamie začínal Caina Morana tajně ctít. Krásně využil jeho nadhozu. Jamie s ním bude moc rád spolupracovat.

„Po tomhle posraným trapasu platíš druhou rundu ty, Richie.“

Richie Jakobs vyskočil ze židle a hnál se k baru. Ostatní muži se na sebe v dokonalé souhře usmáli a dali se do práce.

KAPITOLA ČTRNÁCTÁ

„Jede po tobě, Jen. Byla bys hloupá, kdybys toho nevyužila.“

Eileen se ještě neprobrala z šoku nad událostmi toho dne. Nešlo o rvačku – takové věci patřily do jejího týdenního programu, ale o Caina Morana, který se najednou objevil a očividně si s Jenny tykal. To ji pořádně vyvedlo z míry. Věděla, že dceřina známost s Cainem Moranem, jakkoli letmá může být, jim přinesla prestiž. Ta malá klikačka si vybrala moc hezkého a šikovného chlapa. Proč by také ne, vždyť je opravdu krásná! Jenny, stejně jako ona, dokázala svým vzhledem mužské pořádně pobláznit a navíc měla pěkné tělo. Eileen nechtěla, aby své dary promrhala tak jako ona.

Jenny Rileyová při matčiných slovech pocítila lehké zachvění v břiše. „Neblázni, mami. Byl jenom milej.“

Eileen se v žádném případě nehodlala nechat obalamutit. „Jen se nedělej! Vždyť záříš jako lampa u přechodu! Vážně, Jen, jestli chceš zamířit, miř co nejvějš. Mládí netrvá dlouho, to mi věř.“

DOBŘÍ ŽIVOT

Jenny vstala z pohovky. Po Cainovu odchodu uklidila, ale mrzelo ji, že to neudělala dřív. Byt připomínal smetiště. Teď to alespoň bylo čisté smetiště.

„Je jenom milej, mami. Laskavej.“

Pověděla Eileen o svém výletu s Bellou do Soho a s určitým zadostiučiněním sledovala, jak matka nevěřičně vyvalila oči.

Eileen se nakonec zasmála a řekla: „Krucínál, Jen, vždycky jsi bývala až moc hodná, a najednou přes noc málem skončíš jako šlapka v Soho. A to jsem si o sobě myslela, že jsem dost hrozná!“

Obě se absurditě celé věci zasmály.

Eileen pak vážně řekla: „Koukni, Jenny, ty jsi hodně svá. To jsem zjistila už před lety. Puntičkářská a milá. Kdoví, po kom to máš. Já jsem sice samá chyba, ale mám tě moc ráda, broučku. Jestli sem přijde zase čuchat, pořádně si rozmysli, než ho odkopneš. Je to dobrej úlovek. Sice je ženatej, ale to dneska vůbec nic neznamená, zlatíčko.“

Jenny se usmála a nechala matčinu radu bez odpovědi. Milovala ji, ale Eileen měla hodně proříznutou pusou. Jenny by před ní v žádném případě nepřiznala, že přijala pozvání Caina Morana na večeři. Nechávala si to pro sebe. Poprvé v životě si vyrazí s hezkým dospělým mužem, který má ovšem manželku a dítě. Vysvětlil jí to a Jenny to nijak nevadilo, i když věděla, že to není správné. Poprvé v životě se zamílovala.

KAPITOLA PATNÁCTÁ

Cain vyzvedl Jenny u stanice metra Knightsbridge. Vypadala opravdu nádherně a vůbec se do toho místa nehodila. Zajel s ní do malé řecké restaurace v Beauchamp Place, kam často bral své lásky. Tohle místo totiž bylo tím posledním na světě, kde by mohl potkat někoho známého.

Na jednu stranu byl bez sebe vzrušením a na druhou se styděl za své city k někomu tak mladému a křehkému. Nedokázal však odolat. Na té dívce něco bylo. Nedovedl to sice pojmenovat, ale věděl, že tuhle schůzku by si za nic na světě nenechal ujít.

Doladění smlouvy s Richiem a Jamiem přenechal Johnnymu Macovi a vyrazil sem s očekáváním, jaké už léta nepocítil.

Byla nádherná i v laciném oblečení a botách z trhu. Když ji zavedl do restaurace, všiml si, že z ní většina přítomných mužů nemůže spustit oči. Vzbudilo to v něm až přehnanou pychu, že je tam právě s ním. Na svou ženu Caroline a syna Michaela zapomněl. Byl si jistý, že jakmile tu holku ojede, přestane ho zajímat. Spíš než sex ho bavilo dobývání.

DOBŘÍ ŽIVOT

Trochu ho zaráželo její mládí, ale uklidňoval se tím, že ji vychovala Eileen Rileyová, takže to nebude žádná neposkvrněná panna. Bylo jí šestnáct a jemu osmadvacet – rozdíl pouhých dvanácti let – a za několik let by se to nezdálo tak moc. Všechno je relativní, jak říkávala jeho máma.

„Dáš si skleničku vína? Myslím, že už jsme oba přišli na to, že vodka ti nedělá moc dobře.“ Zasmál se vlastnímu vtipu a s překvapením zjistil, že je nervózní. Mohly za to její nádherné, důvěřivé oči.

„Prosím.“ Očividně byla nervóznější než on. Cain s ní soucítit. Nepřepadá ho na stará kolena sentiment?

„Objednám láhev dobrého vína, zlatíčko.“

Jenny poslušně přikývla, protože nevěděla, jak by měla odpovědět. Tahle situace pro ni byla natolik neobvyklá, že netušila, jaká reakce se od ní očekává. Po pravdě řečeno měla strach.

Cain Moran se choval přátelsky a srdečně, ale poznal, že dívka je úplně vyvedená z míry. Očividně schůzku nejprve považovala za skvělé dobrodružství, ale najednou jí naháněla hrůzu. Neustále jí proto doléval. Dneska večer se s ní vyspí, i kdyby to mělo být to poslední, co v životě udělá. Byla dokonale a on po ní toužil tak, jako dosud po žádné jiné.

Když se zasmála jednomu jeho vtipu, uvědomil si, že víno konečně účinkuje. Teď už je na něm, aby se měl k činu. Cítil se šťastný.

KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

Jenny se rozhlédla po bytě, do něhož ji Cain přivedl. Byla přiočilá a v hloubi duše věděla, že neměla přijmout jeho pozvání na skleničku na dobrou noc.

Ocitla se v krásném pokoji se sametovými závěsy na oknech a se starožitným nábytkem. Takové prostředí ji ohromovalo, a tak nejistě balancovala na kraji kožené pohovky. Cain jí podal sklenku brandy, posadil se vedle ní a přivinul ji k sobě. Přitiskla se k němu, takže ucítil křivky jejího těla a se zatajeným dechem očekával, co přijde. Zvedla k němu oči a on v nich spatřil takovou důvěru, že se na okamžik zastyděl za to, co dělá. Sklonil hlavu a políbil ji. Chutnala po brandy a česneku, což v tuhle chvíli nebyla špatná kombinace. Voněla laciným parfémem a deodorantem. Caina udivilo, jak je možné, že na něho má tak ohromný účinek. Cítil se zase na patnáct.

„Bydlíš tady? Myslím, jestli tu žije i tvoje žena.“

Zasmál se. „Děláš si legraci? Kdyby moje žena věděla, že jsem tady s tebou, už bych hledal dárce koulí. Ne, tohle je

DOBRY ŽIVOT

moje malinký útočiště, když jsem ve městě a nestíhám se vrátit domů.“

Usmála se. Po víně a brandy byla ještě vláčnější. „Takže sem si vodiš holky.“

Drze po ní šlehl chlípým pohledem. „Dokonale jsi to vystihla, zlatíčko. Myslím, že moje žena by asi nebyla moc nadšená, kdybych si je vodil domů.“

Byl krásný a Jenny nedbala, že ji možná jenom využívá. Měl v sobě cosi, co v ní vyvolávalo dosud nepoznané pocity. Připadala si nevázanější, ale správně uhodla, že za to může nejen Cainova společnost, ale i víno a brandy. Pokud z toho bude jenom jedna společná noc, přijme, že to tak mělo být. Poprvé v životě si však uvědomovala sama sebe a moc, kterou má nad někým jiným. Muži po ní pokukovali po celý její krátký život a Jenny si na ně dávala pozor. Věděla, že matčin způsob života není nic pro ni, a tak se ze všech sil snažila chovat slušně.

Dnes večer jí na ničem z toho nezáleželo. Hrozně moc toho muže chtěla. Cítila se vedle něho fantasticky a dokázala by na něho celé hodiny s obdivem koukat. Jednoduše byl krásný.

Vstala a tiše řekla: „Tak dobře.“

Přetáhla si šaty přes hlavu, takže před ním stála jenom v laciném spodním prádle z romfordského trhu a v lodičkách z umělé kůže. Cain po žádné ženě nikdy netoužil tak jako po ní. Byla výjimečně krásná a on měl dojem, že se mu splnila všechna narozeninová a vánoční přání dohromady. Vzal ji do náruče a celý šťastný ji odnesl do velké postele, která na ně trpělivě čekala.

O pět minut později zjistil, že je nevinná, a zhroutil se mu celý svět.

MARTINA COLE

„Proč jsi mi neřekla, že jsi panna, krucinál?“

Jenny se natolik soustředila na daný okamžik, že nevěděla, jak má zareagovat. „Myslela jsem si, že to víš.“ Potom jí to došlo a našťavaně dodala: „Jo, jasně, už chápu. Měl jsi za to, že jsem jako moje a tvoje máma, pokud jsi předtím nelhal. Je mi líto, že tě musím zklamat, ale nikdy jsem s nikým nebyla.“ Cítila hrozné ponížení. Celá se mu dala a on na ni křičí!

Její slova Caina uvedla do rozpaků a úplně změnila situaci. Podíval se do Jennyina krásného obličeje a učinil rozhodnutí. Zhluboka se nadechl a tiše řekl: „Je to pro mě čest, broučku.“

Líbal ji a přitom se v duchu ptal sám sebe, do čeho se to pouští. Byl ale chlap, a který chlap by dokázal odolat takovému lákadlu? Jenny navíc byla panna. Tohle by si zvládl zakázat jenom mnohem silnější člověk, než je on.

KAPITOLA SEDMNÁCTÁ

Cain měl skvělou náladu a radostně vyhodil svého čtyřletého synka do vzduchu. Velmi dobře si uvědomoval, proč se tak cítí. Neustále se mu vracely vzpomínky na předchozí noc. Z Jenny se vyklubala pěkná vášnivka. Nemohl uvěřit svému štěstí.

Miloval Caroline a zbožňoval svého synka, ale s manželkou nezažíval takové vzrušení. Caroline měla různé vlastnosti, ale nebyla poddajná ani závislá. To ho na ní přitahovalo nejvíc. Byla moc hezká a tvrdá jako kámen, což člověk potřeboval, když se rozhodl pro jejich způsob života. Kdyby dům napadli nepřátelé, odvedla by malého Michaela pryč a držela jazyk za zuby, ať by jí Cain řekl cokoli. Věděla, jak to chodí, a přijímala to.

Zato Jenny byla úplně jiná – zranitelná a jemná. Cain věděl, že mu zcela důvěřuje, a to ho opájelo.

Nezačíná se do ní zamilovávat? V posledních několika týdnech se s ní vídal co nejčastěji. Scházeli se všude možné po Londýně. Také jí vnutil peníze na nové oblečení, i když je

MARTINA COLE

tvrdšíjné odmítala. Když ji to popadlo, dokázala se pěkně rozparádit. Dokonce jí zařídil práci v kanceláři jednoho svého kamaráda, aby si mohla něco málo vydělat.

Johnny o ní věděl, ale všem ostatním zůstávala utajená. Johnny Mac chápal, co na ní Caina přitahuje, ale zároveň přítele varoval. Věděl, jaké potíže může člověku způsobit bojkovka.

Obzvlášť pokud má manželku jako Caroline. Byla skvělá matka, výborná hospodyně a vynikající kuchařka. Také pobrala hodně krásy, což Cain považoval za samozřejmost – jinak by ho nezaujala. Jako realistka dokázala přijmout, že manžel si někdy odskočí k jiné. Stálou známost by mu ale netolerovala. Na to byla moc silná osobnost a měla v sobě příliš hrdosti. Nikdo jí to nemohl zazlívát. Měla pěkně proříznutou pusou a uměla ji použít. Na jejich manželství se mu líbilo udobřování po pořádné hádce. Caroline každou invectivu oplácela stejnou mincí a nenechávala si nic líbit ani od Caina, ani od nikoho jiného.

Toužil je mít obě. Který muž by to nechtěl? Úplně se lišily, ale každá z nich ho něčím přitahovala. Nemohl však popřít, že Jenny Rileyová se mu dostala pod kůži a on si bez ní nedovede představit život. Nebylo cesty zpět.

KAPITOLA OSMNÁCTÁ

Jakmile se Jamie Jones k něčemu rozhodl, dotáhl to až do hořkého konce. Právě teď před ním stál důležitý úkol.

Vůbec poprvé vyrazil do světa klubů, s čímž se pojilo nutné seznámení s obchodem s drogami. Hodně vynášely a v podnicích bylo třeba řádně kontrolovat, kdo je prodává. To znamenalo zaměstnat ostražitě vyhazovače, kteří snadno odhalili dealery bez povolení snažící se dostat mezi jejich zákazníky. Také museli dávat pozor, aby dealeři, s nimiž podnik spolupracoval, prodávali jenom drogy, které jim sám poskytl. Bylo to hodně náročné, ale velice výnosné. Jamie věděl, že bude potřebovat kvalitní tým, a pracovníky vybíral osobně. Samozřejmě se svolením Caina Morana.

Měl rád Morana i jeho legračního kumpána Johnnyho Maca. Od dětství byli nejlepší kamarádi a působili spíš jako bratři, ačkoli Johnny Mac měl černou pleť. Díky mohutnému afru na hlavě působil přátelsky, ale kdo ho podcenil, udělal zásadní chybu. Byl šlachovitý, ale měl velkou sílu a určitou dávku tvrdosti. Každý, komu to uniklo, byl pěkný hlupák.

MARTINA COLE

Johnny se sice stále usmíval a dělal šašky, ale měl oči všude a vůbec nic mu neuniklo.

Povídalo se o něm, že je na holky i na kluky. Byla to však pouhá spekulace a čistě jeho věc. Nikdo další do toho neměl co strkat nos. Co dělá v pohodlí a bezpečí svého domova, byla jeho soukromá záležitost. Jamie i tak věděl, že v jejich kruzích se odlišná orientace považuje za slabost. Muži v Johnnyho okolí ji vnímali jako zženštilost. Většina lidí se do jejich světa dostala díky své zjevné mužnosti, a proto se jich lidé tolik báli. Jamie osobně úplně kašlal na to, co

Vážení čtenáři,

právě jste si přečetli přesně deset tisíc slov, jež jsme vám na základě svolení autora mohli nabídnout jako bezplatnou ukázkou. Pokud chcete číst dál, stačí maličko: koupit si tuto knihu u vašeho oblíbeného prodejce elektronických knih. Přejeme příjemný čtenářský zážitek!